

DI 21/03 Dinsdagavondfilm
Mon crime (François Ozon) 3
***** UGC Antwerpen**

François Ozon serveert aanstekelijke komedie die bruist als een coupe champagne

Fien Meynendonckx in De Standaard van 15/03/23

Een ouderwetse rechtbankkomedie wordt een feministisch pleidooi in de handen van François Ozon.

Je zou verwachten dat de Franse - regisseur François Ozon ondertussen terugvalt op een bestendige formule, hij maakt al sinds 1998 bijna jaarlijks een film. Maar zijn indrukwekkende oeuvre omvat net een enorme variatie aan - thrillers, drama's, romances en komedies. Stuk voor stuk op zich staande genrefilms, met een immer schalks Ozon-meta-sausje eroverheen. Dat is ook het geval voor deze - juridische dijenkletser, gebaseerd op een toneelstuk uit 1934 over de jonge actrice Madeleine Verdier, die ervan wordt beticht een gevierde filmproducer te hebben vermoord op zijn beruchte casting couch. Omdat politie en gerecht toch al hebben beslist dat zij de dader is, bekent ze schuld, in de hoop haar talenten in de rechtszaal te kunnen etaleren.

Extravagant Hollywood

Verwijzingen naar de charme van vroege Hollywoodfilms en een theatrale extravagantie geven *Mon crime* een heerlijk ouderwets karakter. Maar door een #MeToo-schandaal toe te voegen maakt Ozon er een hedendaagse cocktail van.

Het grootste verschil met de brontekst? De regisseur-scenarist maakte van Madeleines advocaat een vrouw: haar beste vriendin en even berooide huisgenoot Pauline. De twee verwerven roem en rijkdom vanwege het proces omdat ze het aangrijpen om er een vurig pleidooi voor zusterschap en solidariteit te houden.

Niet te braaf, niet te stout

Die ingreep geeft de film meteen een feministische allure, al voegt hij naast wat slogans weinig nieuws toe aan de vrouwenstrijd. Het blijft bij mild feminisme: niet te braaf, niet te stout, maar toch even bruisend als een coupe champagne waarmee de vriendinnen op hun succes klinken.

Gelukkig moet Ozon zijn geheime wapen dan nog tevoorschijn toveren.

Tussen de parade aan Franse sterren (van Nadia Tereszkiewicz tot Dany Boon en André Dussollier), ligt er namelijk een glansrol weggelegd voor Isabelle Huppert. Als stille filmster met de geniale naam Odette Chaumette speelt ze iedereen lachend naar huis. *Bonjour mes poupées!* Van **François Ozon** en met **Nadia Tereszkiewicz, Rebecca Marbert, Isabelle Huppert**
Duur: (103) minuten

Bijdrage: op vertoon van je geldige Oeverlidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticketje dat **8** kost i.p.v. het standaardtarief van **12,50**.

Na de film gaan we samen nog iets drinken in de buurt.

Afspraakuur: 19u10

Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC. Slechts **3** voor **3** uren!)! Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 19u30

Info: Luc F - 0484 98 38 37

of: Ben VdP - 0470 90 24 73